

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Străisteanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Străisteanu împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și dreptului la examinarea cererii din 03 septembrie 2017 în termenul stabilit de lege, obligarea prezentării informației și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Străisteanu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 octombrie 2017,

c o n s t a ț ă:

La data de 09 octombrie 2017 Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și dreptului la examinarea cererii din 03 septembrie 2017 în termenul stabilit de lege, obligarea prezentării informației și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 03 septembrie 2017 a expediat în adresa ÎS „Servicii Pază” a MAI o cerere, prin care a solicitat să-i fie eliberată informația referitor la incidentul produs la data de 02 septembrie 2017 la „Terasa de vară” din parcul „La izvor” și anume numele de familie ale persoanelor care au fost la fața locului și nu au chemat serviciul operativ 902, ce măsuri au întreprins la fața locului, dacă au stabilit numele de familie ale persoanelor vinovate în comiterea huliganismului și deteriorarea bunurilor SRL „Inima Codrului” și rapoartele întocmite pe cazul dat de angajații ÎS „Servicii Pază” a MAI.

A menționat că la data de 04 octombrie 2017, peste 31 de zile de la data expedierii cererii sale, a primit răspunsul ÎS „Servicii Pază” a MAI prin care i s-a comunicat că, informația solicitată nu poate fi prezentată, deoarece

întreprinderea în calitate de prestator nu are careva obligații față de beneficiar de a furniza astfel de date, reieșind din prevederile art. 5 alin. (2) lit. b) al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, ÎS „Servicii Pază” a MAI nu este subiect al prezentei legi, fiind o instituție ce nu este finanțată de la bugetul de stat.

Consideră că angajații pârâtului i-au încălcat dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit de lege, ignorând termenul de 15 zile, prevăzută expres de Legea privind accesul la informație, mai mult, nu i-a fost prezentată nici informația solicitată.

A relevat că în temeiul Legii privind accesul la informație, Legii contenciosului administrativ și Codului civil, este în drept să solicite repararea prejudiciului material și moral cauzat, cu obligarea pârâtului să examineze cererea din 03 septembrie 2017 în strictă conformitate cu legislația în vigoare și să-i prezinte informația și documentele solicitate.

A invocat că prejudiciul moral și material cauzat este în directă legătură cu acțiunile ilegale ale angajaților ÎS „Servicii Pază” a MAI, mai mult, este înafara oricăror dubii că persoanele responsabile ale ÎS „Servicii Pază” a MAI au acționat vădit ilegal, ignorând intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 03 septembrie 2017 și furnizarea informației solicitate.

A susținut că prin refuzurile nemotivate de a examina în termen legal cererea sa, angajații ÎS „Servicii Pază” a MAI au încălcat limitele legale, iar circumstanțele în care administrația pârâtului refuză să acționeze, i-a provocat daune morale și materiale irecuperabile.

A declarat că prejudiciul material îl estimează la suma de 1 300 de lei, compusă din 200 de lei cheltuieli pentru corespondența poștală și 1 100 de lei cheltuieli pentru transport și lipsa de la serviciu în orele participării la examinarea cauzei.

A indicat că, prin acțiunile ilegale ale persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI i-a fost cauzat un prejudiciu moral manifestat prin sentimente de frustrare, suferințe continue, anxietate cauzată de incertitudinea creată de pârât, precum și dificultatea în depășirea obstacolelor impuse din cauza ignorării intenționate a legislației și crearea condițiilor pentru ași apăra drepturile în instanța Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Solicită constatarea încălcării drepturilor sale la informație și la examinarea în termen a cererii din 03 septembrie 2017, obligarea ÎS „Servicii Pază” a MAI să examineze cererea din 03 septembrie 2017 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată, precum și repararea prejudiciului material în mărime de 1 300 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 8 500 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 octombrie 2017 a fost admisă parțial acțiunea și a fost constatată încălcarea dreptului lui Gheorghe Străisteanu la informație și dreptului la examinarea cererii din 03 septembrie 2017 în termenul stabilit de lege, a fost obligat ÎS „Servicii Pază” a

MAI să examineze cererea din 03 septembrie 2017 și să prezinte lui Gheorghe Străisteanu informația solicitată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță, constatând încălcarea dreptului de acces la informație și a dreptului la examinarea cererii din 03 septembrie 2017 în termenul stabilit de lege, și-a argumentat soluția prin faptul că în speță, nu au fost administrate probe, care ar confirma că reclamantul a primit în termen de 15 zile lucrătoare informația solicitată la cererea de acces la informație din 03 septembrie 2017.

Respingând cerința privind repararea prejudiciului moral, prima instanță și-a argumentat soluția prin faptul că, admiterea parțială a acțiunii și constatarea încălcării dreptului de acces la informație și la soluționarea în termene legale este prin sine o satisfacție morală suficientă pentru orice prejudiciu eventual suferit de către reclamant.

Respingând cerința privind repararea prejudiciului material, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu a demonstrat prin probe suportarea cheltuielilor solicitate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018 a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Străisteanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 21 martie 2018, Gheorghe Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerinței privind repararea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acestei pretenții.

În motivarea recursului a indicat că, atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe în partea respingerii cerinței privind repararea prejudiciului moral sunt ilegale, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea, reiterând motivele de fapt și de drept pe care le-a invocat pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Totodată, a menționat că, în cazul constatării încălcării dreptului la informație și a dreptului de a examina cererea privind solicitarea unei informații în termenul stabilit de lege, în mod obligatoriu se repară și prejudiciul moral cauzat. Or, încasarea acestuia constituie o obligație impusă prin lege.

Prin referința depusă la data de 25 aprilie 2018 ÎS „Servicii Pază” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Gheorghe Străisteanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic